

*Боженець С. В.,
доктор філософії,**старший викладач кафедри східноєвропейських мов
Національної академії Служби безпеки України
<https://orcid.org/0009-0005-5640-9395>*

КОГНІТИВНІ МЕХАНІЗМИ ВТОРИННОЇ НОМІНАЦІЇ ВІЙСЬКОВИХ ТЕРМІНІВ В СУЧАСНОМУ ВОЄННО-ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

Анотація. Статтю присвячено дослідженню когнітивних механізмів вторинної номінації військової термінології в сучасному угорському воєнно-політичному дискурсі. Актуальність дослідження зумовлена активним виходом військових термінів за межі професійної комунікації та їх широким функціонуванням у політичному, медійному, економічному та суспільному дискурсах, що супроводжується розширенням семантичної структури й появою нових концептуальних значень. Метою статті є виявлення когнітивних механізмів вторинної номінації військової лексики в сучасній угорській мові та з'ясування особливостей функціонування військових термінів у процесі концептуалізації явищ позавійськової дійсності. У статті проаналізовано функціонування військових лексем *harc* (боротьба), *csata* (битва), *támadás* (атака, напад), *védelem* (оборона, захист), *stratégia* (стратегія), *taktika* (тактика), *front* (фронт) та *fegyver* (зброя) у сучасному угорському воєнно-політичному дискурсі. Аналіз мовного матеріалу показав, що військова термінологія активно використовується для репрезентації політичних, дипломатичних, інформаційних і безпекових процесів, унаслідок чого спеціальні терміни виходять за межі первинної сфери функціонування та набувають нових семантичних, номінативних й прагматичних характеристик. Вторинна номінація реалізується переважно шляхом метафоричного перенесення, семантичного розширення та детермінологізації, що забезпечує адаптацію військової термінології до нових комунікативних потреб. Вторинна номінація військової термінології є одним із продуктивних механізмів розвитку сучасної угорської мови та відображає динамічний характер її терміносистеми та засвідчує активну взаємодію спеціальної й загальноживової лексики. Процеси семантичного переосмислення військових термінів демонструють важливу роль когнітивних механізмів у розвитку сучасної мовної картини світу та підтверджують здатність спеціальної лексики адаптуватися до нових комунікативних потреб і суспільних трансформацій.

Ключові слова: вторинна номінація, військова термінологія, вторинна метафорична номінація, семантичне розширення, детермінологізація, військовий термін, воєнно-політичний дискурс.

Постановка проблеми. Сучасний воєнно-політичний дискурс характеризується інтенсивним проникненням військової термінології в різні сфери суспільної комунікації, що зумовлює розширення її семантичного потенціалу та функціональних можливостей. Під впливом актуальних геополітичних процесів і воєнних конфліктів військові терміни дедалі частіше виходять

за межі спеціалізованого вжитку та функціонують у політичному, медійному й суспільному дискурсах, набуваючи нових значень і виконуючи роль засобів концептуалізації політичних, економічних та інформаційних процесів. Особливо помітними ці тенденції є в сучасній угорській мові, де лексеми військової сфери активно залучаються до опису явищ, не пов'язаних безпосередньо з військовою діяльністю, що свідчить про процеси вторинної номінації та формування нових моделей осмислення дійсності. Незважаючи на значний інтерес мовознавців до проблем термінознавства, когнітивної семантики та дискурс-аналізу, особливості вторинної номінації військової термінології в сучасному угорському воєнно-політичному дискурсі, а також когнітивні механізми її функціонування та переосмислення залишаються недостатньо дослідженими, що й зумовлює актуальність цього дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В угорському мовознавстві вагомий внесок у розвиток термінознавства зробили А. Форіш та Д. М. Тамаш, праці яких присвячені теорії термінології, функціонуванню термінологічних систем і проблемам спеціальної лексики. Питання військової термінології висвітлено у низці праць М. Д. Беркане та В. Газдага, а особливості використання воєнних метафор у політичному дискурсі досліджували К. Колумбан і А. Віраг. Важливе значення для вивчення військової термінології мають також праці, присвячені становленню та розвитку військових терміносистем. Зокрема, процеси формування військової терміносистеми української мови досліджувала Т. Овсієнко [1]; становлення словацької військової терміносистеми розглядала О. Комарова [2]; особливості становлення військових терміносистем угорської та української мов висвітлено в наших попередніх публікаціях [3, 4]. Незважаючи на значну кількість праць, присвячених термінознавству, військовій термінології та функціонуванню воєнної метафорики, когнітивні механізми вторинної номінації військових термінів у сучасному угорському воєнно-політичному дискурсі залишаються недостатньо дослідженими.

Мета статті полягає в аналізі особливостей вторинної номінації військової термінології в сучасному угорському політичному дискурсі на матеріалі метафоричних перенесень та семантичного розширення значення.

Виклад основного матеріалу. Військова термінологія належить до найбільш динамічних підсистем спеціальної лексики, оскільки її розвиток безпосередньо залежить від

суспільно-політичних трансформацій, змін у сфері безпеки та появи нових форм військової діяльності [5, с. 9]. У сучасному мовному просторі спостерігається тенденція до виходу військових термінів за межі професійної комунікації та їх активного функціонування в політичному, медійному й суспільному дискурсах, що є закономірним результатом розвитку терміносистем у сучасному суспільстві [6, с. 53]. У цьому дослідженні особливу увагу приділено воєнно-політичному дискурсу, який розуміємо як поєднання мілітаристського та політичного мовлення, спрямованого на політичне обґрунтування або виправдання військових дій [7]. Воєнно-політичний дискурс тісно пов'язаний із військовим дискурсом, оскільки ґрунтується на використанні військової термінології, концептів і моделей репрезентації воєнної діяльності, проте характеризується ширшим політичним і суспільним контекстом [8]. Такий процес є одним із проявів вторинної номінації, під якою розуміємо переосмислення спеціальних одиниць та їх залучення до нових концептуальних сфер [9, с. 57]. У працях А. Форіш термінологія розглядається як відкрита система, що постійно реагує на суспільні зміни та комунікативні потреби мовців [10, с. 422]. Саме тому військовий термін не можна вважати статичною мовною одиницею, адже його семантична структура здатна трансформуватися залежно від умов функціонування та особливостей дискурсивного середовища [11, с. 45].

Особливого значення процеси вторинної номінації набувають у сучасній угорській мові, де військові терміни дедалі частіше використовуються для осмислення явищ, що не належать безпосередньо до військової сфери. Важливим чинником цього процесу є когнітивна природа людського мислення, яка передбачає пояснення складних абстрактних явищ через більш конкретні та зрозумілі концептуальні моделі [12, с. 35]. Як зазначає З. Кьовечеш, концептуальна метафора є одним з базових механізмів категоризації досвіду та формування нових значень у мові [13, с. 20]. Саме тому військова сфера, пов'язана з боротьбою, протистоянням, перемогою та поразкою, часто виступає джерельним доменом для опису політичних, економічних та інформаційних процесів [14, с. 5]. У результаті військові терміни поступово виходять за межі вузькоспеціалізованого вжитку та стають ефективним інструментом концептуалізації суспільно значущих явищ.

Теоретичне осмислення терміна в сучасному угорському мовознавстві пов'язане насамперед із працями А. Форіш та Д. М. Тамаш, які розглядають терміносистему як складну мережу взаємопов'язаних понять, здатних адаптуватися до нових комунікативних умов [9, 10]. Дослідниці наголошують, що сучасні терміни дедалі частіше виходять за межі вузькопрофесійного вживання та стають частиною загальномовної картини світу. Така тенденція особливо помітна щодо військових термінів, які в умовах зростання ролі безпекових питань посідають важливе місце в публічній комунікації [15, с. 25]. Зміни в суспільно-політичному житті сприяють активізації процесів семантичного переосмислення військових термінів і розширенню сфер їх функціонування, що є характерною ознакою розвитку сучасних терміносистем [16, с. 40].

Основою функціонування військової термінології в угорській мові є розгалужена система понять, зафіксована в спеціалізованих лексикографічних виданнях, зокрема у *Katonai terminológiai értelmező szótár* [5]. У словнику військові терміни визначаються як одиниці, що позначають поняття зі сфери оборони, військового управління, озброєння та бойових дій. Водночас аналіз сучасного воєнно-політичного дискурсу засвідчує, що значна частина цих одиниць активно функціонує поза межами спеціалізованого вжитку, набуваючи нових значень і прагматичних функцій [6, с. 54]. Внаслідок цього військова термінологія поступово виходить за межі професійної комунікації та стає важливим елементом суспільно-політичного мовлення.

Однією з найпоширеніших лексем, що активно приймає участь у процесах вторинної номінації є *harc* (боротьба). У військовому значенні вона позначає безпосереднє бойове зіткнення сторін [5, с. 232], проте в сучасному воєнно-політичному дискурсі активно використовується в словосполученні *terrorizmus elleni harc* (боротьба з тероризмом), *politikai harc* (політична боротьба), *dezinformáció elleni harc* (боротьба з дезінформацією). Таким чином відбувається перенесення ознак військового протистояння на економічну, політичну та соціальну сфери. Подібна семантична трансформація засвідчує, що лексема *harc* (боротьба) виходить за межі свого первинного значення й активно використовується для позначення різних форм суспільного протистояння, насамперед політичного. Метафоричне вживання лексеми сприяє формуванню в адресата уявлення про політичний процес як про простір конфронтації, у якому учасники взаємодії сприймаються як союзники або супротивники [13, с. 40]. Унаслідок цього лексема *harc* (боротьба) втрачає вузькоспеціалізований характер і набуває статусу універсального засобу репрезентації суспільно значущих процесів [17, с. 20].

Подібні процеси простежуються і щодо лексеми *csata* (битва). У військовій термінології вона позначає організоване бойове зіткнення між військовими підрозділами або військами, що відбувається у межах воєнної операції чи кампанії [5, с. 84]. У сучасних угорських медіа поширеними є вислови *szankciócsata* (санкційна битва), *diplo-máciai csata* (дипломатична битва), які використовуються для позначення різних форм політичного протистояння. Незважаючи на відсутність реального військового конфлікту, мовці звертаються до військового терміна для підкреслення інтенсивності боротьби, конкуренції або конфлікту інтересів. У таких випадках первинна військова семантика не зникає повністю, а стає основою для формування нового концептуального змісту [13, с. 23]. Використання лексеми *csata* (битва) дає змогу репрезентувати політичні події як вирішальне протистояння, результат якого визначає подальший розвиток ситуації. Збереження зв'язку з первинною військовою семантикою свідчить, що такі словосполучення є результатом метафоричної вторинної номінації, у межах якої військовий термін набуває нових функцій у воєнно-політичному дискурсі.

Значним когнітивним потенціалом характеризується також лексема *támadás* (атака). У військовій сфері вона

позначає активні бойові дії, спрямовані на захоплення позицій противника або завдання йому максимальних втрат [5, с. 618]. Натомість у сучасному воєнно-політичному дискурсі регулярно фіксуються словосполучення *ellenzéki támadás* (атака опозиції), *hibrid támadás* (гібридна атака), *kibertámadás* (кібератака), які репрезентують різні форми збройної, інформаційної чи політичної конфронтації. У результаті поняття атаки переноситься також до сфери політичної взаємодії, де опоненти сприймаються як супротивники, а політична діяльність набуває рис військової кампанії [13, с. 22]. Таке вживання формує у свідомості адресата образ активного протистояння та підсилює драматизацію воєнно-політичних подій, що є характерною рисою сучасного воєнно-політичного дискурсу. Водночас семантичне ядро лексеми залишається незмінним, оскільки в усіх випадках зберігається ідея цілеспрямованого впливу на опонента з метою послаблення його позицій.

Не менш продуктивною є лексема *védelem* (оборона, захист). У військовій термінології вона позначає сукупність заходів і дій, спрямованих на захист території, військ або стратегічно важливих об'єктів від дій противника [5, с. 688]. У сучасному угорському воєнно-політичному дискурсі ця лексема активно функціонує у словосполученнях *határvédelem* (захист кордонів), *nemzeti érdekek védelme* (захист національних інтересів), *kibervédelem* (економічний захист). У цьому випадку відбувається метафоричне перенесення військової моделі захисту на сфери державного управління. Первинне значення, пов'язане із протидією загрози та забезпеченням безпеки, зберігається, однак термін набуває нових функцій у неспеціальних сферах комунікації. Як зазначає Є. Семіно, метафоричне переосмислення спеціальної лексики дає змогу структурувати складні соціальні явища за допомогою знайомих когнітивних моделей, що полегшує їх сприйняття адресатом [18, с. 32]. Своєю чергою А. Музольф наголошує, що політичний дискурс активно використовує сценарії захисту й загрози для формування колективних уявлень про безпеку, ризики та необхідність певних політичних рішень [19, с. 25]. Таким чином, лексема *védelem* (оборона, захист) є показовим прикладом метафоричної вторинної номінації, що супроводжується детермінологізацією військового терміна та розширенням сфери його функціонування.)

Активним об'єктом процесів вторинної номінації є також лексема *front* (фронт), яка у військовій термінології позначає лінію безпосереднього зіткнення ворогуючих сторін або район ведення бойових дій [5, с. 168]. У сучасній угорській мові вона функціонує у словосполученнях *díplomáciai front* (дипломатичний фронт), *nemzetközi front* (міжнародний фронт), *politikai front* (політичний фронт). У цих випадках відбувається метафорична вторинна номінація, що ґрунтується на перенесенні просторової моделі військового протистояння на політичну сферу суспільної діяльності. Як зазначає З. Кьовечеш, концептуальна метафора дає змогу інтерпретувати абстрактні явища через конкретний досвід, зокрема досвід просторової взаємодії та конфронтації [14, с. 106]. Своєю чергою А. Музольф підкреслює, що політичні дискурси часто будуються за

сценарієм боротьби, у межах якого суспільні процеси осмислюються як протистояння сторін на певному полі дії [19, с. 28]. Унаслідок цього лексема *front* (фронт) зберігає основний семантичний компонент конфронтації, однак набуває нових номінативних функцій у неспеціальних дискурсах, що свідчить про її детермінологізацію та функціонування як засобу метафоричної вторинної номінації.

Виразним прикладом метафоричної вторинної номінації є також лексема *fegyver* (зброя). У військовій термінології вона позначає засоби ведення збройної боротьби, призначені для ураження противника [5, с. 136]. У сучасній угорській мові цей термін активно функціонує у словосполученнях *politikai fegyver* (політична зброя), *díplomáciai fegyver* (дипломатична зброя), *információs fegyver* (інформаційна зброя), у яких позначає вже не матеріальний засіб ведення бойових дій, а інструмент досягнення політичної переваги. Як зазначає З. Кьовечеш, концептуальна метафора ґрунтується на перенесенні знань із конкретної сфери людського досвіду на абстрактні поняття, завдяки чому військова лексика стає ефективним засобом осмислення складних суспільних процесів [13, с. 21]. Унаслідок цього лексема *fegyver* (зброя) зберігає семантичний компонент цілеспрямованого впливу на опонента, однак функціонує поза межами військової терміносистеми, що свідчить про її детермінологізацію та використання як засобу метафоричної вторинної номінації у воєнно-політичному дискурсі.

Окреме місце серед процесів вторинної номінації посідає лексема *stratégia* (стратегія), яка первинно належить до військової термінології й позначає систему довгострокового планування військових дій [5, с. 578]. У сучасній угорській мові цей термін активно функціонує у словосполученнях *válságkezelési stratégia* (стратегія кризового реагування), *szankciós stratégia* (санкційна стратегія), *kommunikációs stratégia* (комунікаційна стратегія). У таких випадках відбувається семантичне розширення значення військового терміна та його детермінологізація, унаслідок чого принципи стратегічного планування екстраполюються на воєнно-політичну діяльність. Як зазначають А. Фалуді та А. Форіш, сучасні терміни характеризуються високою здатністю до функціонального розширення й адаптації до нових комунікативних середовищ [20, с. 166]. У результаті лексема *stratégia* (стратегія) поступово втрачає вузькогалузеву прив'язаність і набуває статусу універсального найменування цілеспрямованої діяльності, спрямованої на досягнення визначеної мети [21, с. 239]. Це свідчить, що процес вторинної номінації військових термінів може реалізовуватися не лише через метафоричне переосмислення, а й через семантичне та функціональне розширення, яке супроводжує їхній перехід до загальнонавжваної лексики.

Тісно пов'язаною з лексемою *stratégia* (стратегія) є лексема *taktika* (тактика), яка у військовій сфері позначає сукупність прийомів і способів ведення бойових дій, спрямованих на досягнення конкретної мети [5, с. 616]. У сучасному угорському воєнно-дискурсі цей термін активно функціонує у словосполученнях *elrettentési taktika* (тактика стримування), *védekezési taktika* (оборонна

тактика), *hibrid taktika* (комунікаційна тактика). У таких випадках відбувається перенесення військової моделі поведінки на політичну діяльність, унаслідок чого процес ухвалення рішень осмислюється як різновид цілеспрямованого протистояння. Як зазначає Д. М. Тамаш, термінологічні одиниці здатні зберігати своє поняттєве ядро навіть за умови функціонування в нових комунікативних середовищах [22, с. 16]. Саме тому в усіх наведених прикладах лексема *taktika* (тактика) зберігає семантичний компонент планування та вибору оптимальних засобів досягнення мети. Подібні випадки свідчать про те, що вторинна номінація військової термінології відбувається не шляхом повної втрати первинного значення, а через його адаптацію до нових сфер суспільного досвіду.

Висновки. Проведене дослідження засвідчило, що військові терміни активно функціонують у сучасному угорському воєнно-політичному дискурсі, виходячи за межі своєї первинної спеціальної сфери внаслідок процесів вторинної номінації. Аналіз мовного матеріалу показав, що найпродуктивнішими механізмами цього процесу є метафоричне перенесення та семантичне розширення, які забезпечують адаптацію військових термінів до нових комунікативних потреб. У результаті лексеми *harc* (боротьба), *csata* (битва), *támadás* (атака), *front* (фронт), *fegyver* (зброя), *védelem* (оборона, захист), *stratégia* (стратегія), *taktika* (тактика) набувають нових функцій у воєнно-політичному дискурсі, зберігаючи при цьому основні семантичні компоненти своїх вихідних значень. Це свідчить, що вторинна номінація не передбачає повної втрати первинної семантики, а ґрунтується на її переосмисленні та функціональному розширенні. Отримані результати підтверджують положення когнітивної лінгвістики про важливу роль метафоричного моделювання у процесах семантичної еволюції спеціальної лексики. Військові терміни завдяки високому рівню концептуалізації та значному метафоричному потенціалу є продуктивним джерелом номінації суспільно-політичних явищ, що зумовлює їх активне функціонування в сучасній угорській мові.

Перспективним напрямом подальших досліджень вважаємо вивчення функціонування військової термінології в окремих типах сучасного угорського дискурсу, насамперед політичному, медійному та інформаційному, а також здійснення зіставного аналізу когнітивних механізмів вторинної номінації військової термінології в угорській та українській мовах. Особливий інтерес становить дослідження впливу сучасних геополітичних процесів на динаміку військової термінології та формування нових концептуальних моделей у мовній картині світу.

Література:

- Овсієнко Л. М. Військова термінологія як об'єкт лінгвістичного аналізу: структура, стилістика, концептосфера. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. Серія: Філологія. Журналістика. 2025. Т. 36 (75) № 5. Ч. 1. С. 445–453.
- Комарова О. Становлення та розвиток словацької військової терміносистеми. *Вісник науки та освіти*. 2026. № 3(45). С. 929–938.
- Боженець С.В. Розвиток військової термінології в Угорщині. *Сучасні дослідження з іноземної філології*. Серія Філологія. Ужгородський національний університет. 2024. С. 16–23.
- Боженець С. В. Становлення та сучасний стан дослідження військової терміносистеми української мови. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Сер.: Філологія. Журналістика. 2023. Том 34 (73) № 3. С. 8–12.
- Berkáné D. M., Szabó M., Mező A. Katonai terminológiai értelmező szótár. Budapest: Zrínyi Kiadó, 2015. 714 o.
- Fóris Á. The History and Recent Trends of Terminology in Hungary in the 21st Century. *Károli Gáspár University of the Reformed Church in Hungary*. Terminologija. 2024. № 31. P. 53–74.
- Щепка О. Воєнно-політичний дискурс у сучасних мас-медіа України. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського*. Серія : Філологія (мовознавство). 2014. Вип. 20. С. 203–208.
- Гладченко А. М. До питання характеристики англійських термінів військового дискурсу. *Вісник науки та освіти*. Серія: Філологія. 2025. № 10 (40). С. 382–393.
- Tamás D. M. A terminológiai adatbázisok mint a terminológiaipolitika eszközei. / *A magyar terminológiastratégia kialakítása. Zöld könyv / szerk.: G. Prószéky*. Budapest, 2023. O. 57–74.
- Fóris Á. Network Theory and Terminology. *Károli Gáspár University*. 2013. № 6. P. 422–429.
- Fóris Á. Terminology Work in the Translation Project Process. The Hungarian Perspective. *Károli Gáspár University*. Terminologija. 2022. № 29. P. 45–65.
- (Tolcsvai Nagy G. Bevezetés a kognitív nyelvészetbe. *Osiris Kiadó*. 2013. № 139 (1). O. 119–123.
- Kövecses Z. A metafora. Gyakorlati bevezetés a kognitív metaforaelméletbe. Budapest : Typotex, 2005. 280 o.
- Kövecses Z. Metaphor in Culture: Universality and Variation. Cambridge : Cambridge University Press, 2005. 314 pp.
- Fóris Á. A terminológia szerepe a többnyelvű Európában. *Többnyelvűség és kommunikáció Kelet-Közép-Európában / szerk. A. Benő, E. Fazakas, B. Zsemlyei Kolozsvár : Erdélyi Múzeum Egyesület*, 2015. O. 25–34.
- Fóris Á., Papp E., Somogyi Z. Magyar terminológiastratégia. Tervek és megvalósíthatóság. Budapest : L'Harmattan Kiadó, 2025. 258 o.
- Kolumbán K. Defending our Borders: Metaphor scenarios in Hungarian and Romanian political discourse on migration. *Bulletin of the Transilvania University of Braşov*. Series IV: Philology & Cultural Studies. 2023. № 16 (1). P. 39–68.
- Semino Elena. Metaphor in Discourse. Cambridge : Cambridge University Press, 2008. 247 pp.
- Musolff Andreas. Political Metaphor Analysis: Discourse and Scenarios. London : Bloomsbury Academic, 2016. 194 pp.
- Faludi A., Fóris Á. Technical Writing and Documentation as Intralingual Technical Translation. *Linguistic Research in the Fields of Content Development and Documentation / szerk. Á. Fóris, A. Bölskei*. Budapest–Paris : KRE–L'Harmattan, 2021. P. 157–176.
- Fóris Á., Bölskei A. Ajánlások a magyar terminológiastratégiához. *A magyar terminológiastratégia kialakítása. Zöld könyv / szerk. Á. Fóris, A. Bölskei, E. Papp, V. Lipp*. Budapest : Nyelvtudományi Kutatóközpont, 2021. Pp. 75–105.
- Tamás D. M. Bevezetés a jogi terminológiába. A terminológus szemüvegén át. Budapest : Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Zrt, 2019. 214 o.

Bozhenets S. Cognitive mechanisms of secondary nomination of military terms in modern military-political discourse

Summary. The article is devoted to the study of the cognitive mechanisms of the secondary nomination of military terminology in the modern Hungarian military-political discourse. The relevance of the study is due to the active emergence of military terms beyond the boundaries

of professional communication and their widespread functioning in political, media, economic and social discourses, which is accompanied by the expansion of the semantic structure and the emergence of new conceptual meanings. The aim of the article is to identify the cognitive mechanisms of the secondary nomination of military vocabulary in the modern Hungarian language and to clarify the features of the functioning of military terms in the process of conceptualizing phenomena of non-military reality. The article analyzes the functioning of the military lexemes *harc* (struggle), *csata* (battle), *támadás* (attack, assault), *védelem* (defense, protection), *stratégia* (strategy), *taktika* (tactics), *front* (front) and *fegyver* (weapon) in the modern Hungarian military-political discourse. The analysis of the linguistic material showed that military terminology is actively used to represent political, diplomatic, informational and security processes, as a result of which special terms go beyond the primary sphere of functioning and acquire new semantic, nominative and pragmatic characteristics. Secondary nomination is implemented mainly through metaphorical transfer, semantic expansion and determinologization, which ensures the adaptation of military terminology

to new communicative needs. Secondary nomination of military terminology is one of the productive mechanisms of development of the modern Hungarian language and reflects the dynamic nature of its terminological system and testifies to the active interaction of special and common vocabulary. The processes of semantic rethinking of military terms demonstrate the important role of cognitive mechanisms in the development of the modern linguistic picture of the world and confirm the ability of special vocabulary to adapt to new communicative needs and social transformations.

Key words: secondary nomination, military terminology, secondary metaphorical nomination, semantic expansion, determinologization, military term, military-political discourse.

Дата першого надходження статті до
видання: 02.07.2026

Дата прийняття статті до друку після
рецензування: 30.07.2026

Дата публікації (оприлюднення)
статті: 01.10.2026